

[Erlendsson]

Jeg misunder ikke dette store administrationsapparat, som man nu har sat på benene. Med erfaringer fra det nu nedlagte ad hoc-udvalg, Christianiaudvalget, kan man kun vente sig nye endeløse forhandlinger, forsøg på fra christianitternes side skinhelligt udtalt forhandlingsvilje, men i virkeligheden komplet sabotage af det tilbudte samarbejde. Man vil møde nye skuffelser, og stadig fortsatte bløde landinger vil kun forøge de skuffelser, man vil møde derude. Man bør nok snarere lægge mærke til, hvad professor, dr. jur. Ole Krarup, der er med i støttegruppen for Christiania, allerede i 1974 udtalte om en sådan forhandlingsvilje. Han sagde, citeret fra en kronik i Politiken den 17. september 1974:

»Der er én egenskab, som gør en frihedsbevægelse uovervindelig, så længe egenskaben er intakt, og det er kompromisløsheden omkring bevægelsens eksistensgrundlag.«

Han siger senere i kronikken:

»Når presset« – fra Christiania – »ikke lod sig undertrykke, måtte det ledes ind i baner, der var til at overskue og administrere for regeringen, og man fandt columbusægget i proklamationen af Christiania som »socialt eksperiment« (det hører til de mest tragikomicke træk ved statens håndtering af Christiania, at frihed er et eksperiment).«

Jeg vil gøre opmærksom på, at i et af de første møder, som miljøministeren, socialministeren og forsvarsministeren havde med Christianiafolkene, afviste man skarpt at blive betegnet som et socialt eksperiment, og da socialministeren lidt naivt anførte, at hun mente, at de bedre stillede kunne tage sig af de dårligere stillede ved at tilbyde dem mad, husly o.lign., blev også dette skarpt afvist af hr. Per Løvetand. Jeg tror ikke, der er noget som helst at opnå ved en fortsat forhandling med selvtægtsfolk som dem, der befinder sig i Christiania; og den sot af kriminalitet, som breder sig derfra ud over Danmark, kan man ikke stoppe hurtigt nok.

Mette Madsen (V):

Jeg synes, det er udmærket, at det nu er blevet stillet os i udsigt, at vi får en debat om kriminaliteten i samfundet. Jeg vil gerne takke ministeren for, at han fulgte hr. Hjortnæs' forslag op om dette emne.

Så vil jeg også takke ministeren for, at han har lovet os, at vi indtil da – for vi ved jo ikke, hvornår den kommer, i hvert fald bliver det først til efteråret – løbende i retsudvalget kan få svar på de spørgsmål, det måtte være nødvendigt at stille straks.

Jeg vil også sige tak til ministeren for de bemærkninger, der kom om mit indlæg og retssikkerheden og retsbevidstheden.

Ministeren fastslog i sit første indlæg, at dette ikke er en almindelig Christianiadebat, og jeg forstår udmærket godt, at regeringen og socialdemokratiet ikke ønsker en sådan i dag. I sit andet indlæg fastslog justitsministeren, at dette heller ikke er en almindelig kriminaldebat, den er som sagt henvist til en senere lejlighed. Tilbage står altså det, som står i selve forespørgslen i dag: kriminaliteten i Christiania. Jeg må sige til ministeren, at så er jeg forundret over, at ministeren ikke har ønsket at svare på nogle af de konkrete spørgsmål, der er stillet inden for dette ret snævre område, bl. a. mine egne spørgsmål, som jeg synes var meget enkle og måtte være meget lette for ministeren at besvare: om patruljeringen i området er tilstrækkelig, og om der er bygninger på området, hvor politiet ikke kommer. Det var led i rækken af spørgsmål, men det var dog to spørgsmål, som er helt kontant knyttet til de aktuelle forhold i Christiania.

Ministeren har heller ikke ønsket at svare på noget af det, som hr. Honoré gentagne gange har spurgt om. Jeg mener ikke, det kan være rigtigt, at det skulle være helt umuligt med eksakte tal at sige, hvor stor en del af kriminaliteten i hovedstadsområdet der har tilknytning til Christiania. Jeg er også meget uenig i ministerens udtalelse i hans første indlæg om, at i særlige perioder, hvor det er af afgørende betydning, at politiets knappe ressourcer anvendes rigtigt, mener han ikke man skal investere arbejde i en opgave, som der ud fra et politimæssigt synspunkt ikke er behov for. Her må jeg igen henvise til, at der under finanslovbehandlingen fra forskellige partiers side blev stillet forslag om 35 mill. kr. mere til det danske politi.

Jeg tror, at det vil tjene regeringen bedst, at denne debat ikke i den danske befolknings øjne efterlader det indtryk, at folketingsforholdes oplysninger om de faktiske forhold i Christiania. Vi kan derfor stemme for kriste-